

РЕШЕНИЕ

№ 2735

гр. София, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **768** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на „Ремикс България“ ООД чрез процесуалния му представител адв. Р. А. срещу решение № 4968/02.11.2023 г. по нахд № 9089/2023 г. на СРС, НО, 93 състав. С обжалваното решение е потвърдено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 42-0005338/08.02.2023 г., с което на „РЕМИКС БЪЛГАРИЯ“ ООД, Булстат[ЕИК], на основание чл.93г, ал.2 от ЗавПр е наложена "имуществена санкция", в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-3/07.04.2009 на МТ.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, постановено в противоречие на материалния и процесуалния закон. Изложени са аргументи за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице. Според жалбоподателя процесните актове не съдържат точно и ясно описание на обстоятелствата, очертаващи обективните елементи на конкретното нарушение. Налице е съществена неяснота относно началния момент, от който следва да се брой 90-дневния срок, определящ задължението на санкционираното лице, респективно кога е извършено самото нарушение. По същество от съда се иска да отмени

атакувания акт. Претендират се разноси за две инстанции.

Ответникът по касацията – директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С., редовно призван, не се явява и не се представлява. Не е изразил становище по касационната жалба.

Представителят на СГП – прокурор К., моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното решение и касационните основания, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок, срещу акт подлежащ на обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата като целен резултат – отмяна на решението е основателна, но по следните съображения:

Районният съд е приел за установено, че на 20.01.2023 г. в РД»АА» - С. била извършена комплексна проверка на основание известие с рег. № 14-00-56-968/30.11.2022г. и Заповед № РД-12-217/20.01.2023г. на транспортната дейност на „РЕМИКС БЪЛГАРИЯ“ ООД. Дружеството притежавало Лиценз на Европейската Общност за международни товарни превози № 3395, издаден на 30.11.2009г. и валиден до 29.11.2024г. За резултатите от проверката бил издаден Констативен протокол, препис от който бил връчен срещу подпис на представител на дружеството. При проверката, осъществена от инспектор към РД„АА“-С.-, било установено, че на 01.04.2022г. в [населено място],[жк][жилищен адрес] дружеството „РЕМИКС БЪЛГАРИЯ“ООД не е извлякло данните от паметта на дигитален тахограф марка „SE“, модел 5000, сер. № 379522, монтиран в превозно средство марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , категория N3, най-малко един път на 90 дни, като за периода на проверката от 01.12.2021г. до 30.11.2022г. единственото извличане на данни било на 13.01.2023г.

Проверяващият инспектор приел, че е налице нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-3/07.04.2009 г. за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт и съставил АУАН № 333347 на „Ремикс България“ООД за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009 г. Въз основа на така съставения акт било издадено обжалваното НП.

Районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Същите са издадени от местно и териториално компетентно лице при правилно приложение на закона.

Така постановеното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

В обстоятелствената част на АУАН и на НП не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението - описана е датата на проверката 20.01.2023 г., но не е посочено нито кога жалбоподателят е бил длъжен да "свали" данните от дигиталния тахограф на товарния автомобил, нито за кои 90 дни, след като е бил длъжен, не е изпълнил това си задължение.

Независимо от горното, настоящата инстанция съзира и по-съществен порок на обжалваното решение. Посочената санкционна норма на чл. 93г, ал. 2 от Закон за автомобилните превози предвижда наказание за превозвач, който не е осигурил извличането на всички данни от тахографа или от картата на водача. Проверката на

представените от превозвача документи и извлечена от дигиталния тахограф информация не е установила липса на някои данни от тахографа, а неспазване на периодичността за извличане на данните. Поради това съдът счита, че приложима към хипотезата на такова нарушение е разпоредбата на чл. 105 от Закон за автомобилните превози, който санкционира неспазване на правилата на закона и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на Закона за автомобилните превози, какъвто е цитираната Наредба № Н-3/07.04.2009 г. В случая санкционната норма не съответства на извършеното нарушение.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно издадено и следва да бъде отменено, както и потвърждаващото го съдебно решение.

При този изход на спора разноски се следват на касатора, който своевременно е отправил своята претенция за присъждането им и в двете производства (настоящото и пред районния съд). Поради липсата на изрично наведено от ответната страна възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорара за съда не е налице процесуалната възможност да намали претендираното адвокатско възнаграждение, поради което същото следва да бъде присъдено в пълни му размер от 1440 лв. общо за двете инстанции.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4968/02.11.2023 г. по нахд № 9089/2023 г. на СРС, НО, 93 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 42-0005338/08.02.2023 г., издадено от директор на РД"АА"-гр. С., [улица], определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл. 92, ал. 2 от ЗАвПр, чл. 189, ал. 12 ЗДвП и чл. 47, ал. 2 ЗАНН, с което на „РЕМИКС БЪЛГАРИЯ“ ООД, Булстат[ЕИК], на основание чл.93г, ал.2 от ЗАвПр е наложена "имуществена санкция", в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-3/07.04.2009 на МТ.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" да заплати на „Ремикс България“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 1440 лв., представляваща сторени в производството разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.

